

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **P. Ch.**, proti žalovanému: **Magistrát města Pardubice**, Pernštýnské náměstí 1, Pardubice, o návrhu na přiznání osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 11. 7. 2022, čj. 61 A 2/2022-17,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) podal u krajského soudu žalobu ve věci přestupku proti občanskému soužití. S žalobou spojil žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud tuto žádost zamítl usnesením označeným v záhlaví tohoto rozsudku. Stěžovatel podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. Je přesvědčen, že jsou u něj splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel je nezaměstnaný, nepobírá žádné peníze a není veden na úřadu práce. Příspěvek manželky/důchod, příspěvek na benzín, péči a bydlení jsou na jméno manželky. Příspěvek na péči o osobu je částkou určenou na péči o invalidní osobu a odečítá se z peněz obdržných na jméno manželky.

[2] NSS předeseílá, že podáním kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu (s výjimkou procesního rozhodnutí, kterým se řízení o žalobě končí) nevzniká stěžovateli poplatková povinnost (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS). Usnesení, jímž krajský soud zamítl návrh na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, je nepochybně takovým procesním rozhodnutím. Stěžovatele tedy netíží poplatková povinnost. Obdobný závěr platí i ve vztahu k povinnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

[3] Kasační stížnost není důvodná.

[4] Krajský soud v napadeném usnesení uvedl, že z prohlášení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech stěžovatele vyplývá, že stěžovatel nemá žádné vlastní příjmy a je závislý na příjmu manželky. Invalidní manželka, s níž stěžovatel sdílí domácnost, pobírá celkem 30 393 Kč měsíčně (invalidní důchod 12 700 Kč, příspěvek na péči 12 800 Kč, příspěvek na bydlení 4 343 Kč a příspěvek na pohonné hmoty 550 Kč). Měsíční výdaje jejich domácnosti stěžovatel vyčíslil na 20 997 Kč (nájem vč. energií a poplatků za televizní a rozhlasové vysílání 8 497 Kč, léky 2 500 Kč a ošacení, obživa a sociální pomůcky 10 000 Kč). Stěžovateli a jeho manželce tak po odečtení veškerých tvrzených nákladů zbude 9 445 Kč.

[5] Krajský soud po uvedených zjištěních konstatoval, že stěžovatel je schopen uhradit soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, aniž by se tím ohrozila sociální situace manželů. S tímto závěrem NSS plně souhlasí.

[6] Stěžovatel s kasační stížností namítl, že citované příjmy jsou na jméno manželky a příspěvek na péči je určen na péči o invalidní osobu (manželku), proto se nezapočítává jako výdělek.

[7] NSS nemůže vzneseným námitkám přisvědčit. Příjem manželky je totiž příjmem, který slouží k uspokojování potřeb rodiny a úhradě nákladů společné domácnosti (§ 690 občanského zákoníku; či též rozsudek NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 7 As 5/2012-27). Současně je nutné při prokazování finanční situace fyzických osob přihlédnout k úpravě zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, který stanoví mechanismus výpočtu životního minima společně posuzovaných osob. Podle § 4 odst. 1 písm. d) uvedeného zákona se společně pro účely určování životního minima posuzují i osoby, které společně užívají byt, s výjimkou osob, které prokážou, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby (viz též např. rozsudek NSS ze dne 26. 3. 2015, čj. 10 As 28/2015-21, bod 15). Ze spisu je zřejmé, že manželé spolu žijí, hospodaří spolu a ze společných příjmů hradí společné výdaje. Krajský soud nepochybil ani v tom, že pro účely posouzení příjmů stěžovatele v této věci kalkuloval i s příspěvkem na péči (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 4. 2019, čj. 1 As 355/2018-25, bod 29).

[8] Krajský soud správně přihlédl při hodnocení stěžovatelovy žádosti o osvobození od soudních poplatků k veškerým tvrzeným příjmům.

[9] Stěžovatel nesplnil základní předpoklad pro osvobození od soudních poplatků, nemohl mu tak být ani ustanoven zástupce pro řízení o žalobě (§ 35 odst. 10 věta první s. ř. s.), jak správně uvedl i krajský soud.

[10] NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v konečném rozhodnutí ve věci.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2022

Ondřej Mrákota

pokračování

předseda senátu